

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **stěžovatele: I. T.**, zastoupen JUDr. Věrou Magulovou, advokátkou, se sídlem Vachova 5, Brno, a **dalšího účastníka: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 7. 2004, č. j. 55 Az 761/2003 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Brně byla žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 12. 6. 2003, č. j. OAM - 2320/VL - 14 - P08 - 2000, jímž stěžovateli nebyl udělen azyl podle zákona č. 325/1999 Sb., zamítnuta, a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

Při doručování rozsudku krajského soudu nebyl stěžovatel zastížen, proto byla písemnost dne 29. 9. 2004 uložena na poště a stěžovatel byl vyzván, aby si písemnost vyzvedl. Stěžovatel si písemnost nevyzvedl do deseti dnů od uložení, považuje se proto poslední den této lhůty, tj. 11. 10. 2004 (desátým dnem od uložení byl sice den 9. 10. 2004, protože však tohoto dne byla sobota, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den ve smyslu § 57 odst. 2 o. s. ř.), za den doručení, i když se stěžovatel o uložení nedozvěděl (§ 46 odst. 4 o. s. ř. ve znění tehdy účinném).

Stěžovatel byl řádně poučen, že kasační stížnost lze podat do dvou týdnů po doručení rozsudku ve smyslu § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost však podal až dne 29. 11. 2004, tedy po marném uplynutí lhůty, jež uplynula dnem 25. 10. 2004.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) kasační stížnost jako zjevně opožděnou odmítnout. Za této situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně

po jejím obdržení, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu